

## [Skjerbæk.]

for kunde man for disse Skibe meget vel have fastsat samme Regel som for andre Skibe, at Ferien kan gives paa en anden Tid af Aaret.

Med Hensyn til Landbruget er der i § 4, Stk. 3, foreslaaet, at Ferien kan deles, men saaledes at mindst 6 Dage skal gives i Sammenhæng, og i Tilfælde, hvor den ferieberettigede har Krav paa mere end 6 Dages Ferie, behøver kun 6 sammenhængende Feriedage at falde i det i Stk. 1 nævnte Tidsrum, det vil sige Tidsrummet Maj til September. Der er fra flere Sider over for mig gjort gældende, at dette vil være en alt for stiv Regel, og at Arbejderne selv vil være lidet tjent med en Regel, som tvinger dem til at tage deres Ferie i 6 Dage i Sammenhæng i Sommertiden. Mange Arbejdere har selv Have eller andet Biehverv, hvor de har Interesse af at kunne anvende et Par Dage netop paa den Tid, hvor det paagældende Arbejde kræver deres Tilstedeværelse — Frugtplukning, Frugtsprøjtning, Havebehandling af forskellig Art —, og jeg vil meget henstille til Overvejelse, at man paa dette Punkt giver Regler, som er mere smidige.

Jeg maa maaske ogsaa paa dette Punkt henvise til det svenske Udkast, som helt undtager Arbejdere i Landbruget med dertil hørende Biehverv samt Havebrug fra Regelen om, at Ferien skal gives i Sammenhæng og i en vis Periode af Aaret. Jeg vil ogsaa gerne sige, at jeg vilde foretrække en Regel, som gav Parterne Ret til at ordne sig, som de vilde, men eventuelt med Adgang til i Tilfælde af Uenighed at indanke Sagen for Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet. Nu giver man for saadanne Fag eller faglige Omraader, hvor det som Følge af Arbejdets sæsonbetonede Karakter eller af andre Grunde vil være til aabenbar Ulempe for Virksomheden, en Bestemmelse om, at Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet kan meddele Tilladelse til, at Ferien deles og gives uden for det nævnte Tidsrum. Jeg synes altsaa, at man her skal gaa den Vej, at man lader Parterne prøve at komme til Enighed og kun i det Tilfælde, at de ikke kan enes, indanker Sagen for Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet.

Der findes mangfoldige Fag og faglige Omraader, hvor der er Grund til at lade Ferien falde paa en anden Aarstid end i Sommermaanederne. Jeg tænker paa alt, hvad der har Tilknytning til den stærke Udflytning fra Byerne. Der vil være mange, f. Eks. Barberer og Forretningsfolk, som

netop har deres travle Tid i de Maaneder, som er nævnt her, og for hvem det vilde være til Ulempe, om Ferien skulde falde om Sommeren.

Spørgsmaalet om, i hvilken Grad man skal give Sæsonarbejderne Ferie, er efter min Mening det vanskeligste Punkt i Lovforslaget. De Oplysninger, der er givet os om, i hvilken Grad man ad frivillig Vej har faaet gennemført Ferie, viser, at man netop i de udprægede Sæsonfag ikke har indført Ordninger med Ferie. Det maa formentlig være Udtryk for, at man i disse Fag ikke har følt den samme Trang til Ferie. Man kan heller ikke sige, at den Murer eller Tømrer eller Maler, som arbejder i fri Luft en stor Del af Aarets bedste Tid, har den samme Trang til en Ferie som den Fabriksarbejder, der maa gøre sit Arbejde inden Døre og maaske under særdeles daarlige Forhold, eller den Kontorist, som maa sidde ved den samme Pult eller ved den samme Skrivemaskine Aaret rundt. Disse Spørgsmaal maa gøres til Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg.

Der er et Sted i Bemærkningerne til Lovforslaget brugt det Udtryk, at den, der leder en Virksomhed, tager sin Ferie, naar det passer ham. Man har dér gjort mig opmærksom paa, at der er adskillige mindre Haandværksmestre paa Landet, hvem Bestemmelser som disse vil forekomme noget mærkelige. Hvis en saadan Mester beskæftiger et Par Svende, betyder det, at disse Svende, naar de bliver arbejdsløse, kan gaa til deres Arbejdsløshedskasse og faa Hjælp i den Tid, de er arbejdsløse. Han selv har derimod ikke nogen Adgang til at forsikre sig paa den Maade, og nu giver man en Regel om, at Svendene i en saadan Virksomhed har Ret til Ferieløn, men Mesteren, hvis Fortjeneste tit ikke ligger meget over Svendenes, har ingen tilsvarende Ret. Jeg gør blot opmærksom paa dette, for der er jo ikke alle Vegne saa stor Forskel mellem Svend og Mester.

Jeg vil saa gerne sige et Par Bemærkninger til § 5 i Lovforslaget, som fastslaar Feriegodtgørelsen til 4 pCt. af den Løn, der er udbetalt, og Muligheden for at indføre et Feriemærkesystem, hvorom nærmere Regler fastsættes af Socialministeren. De 4 pCt. af Lønnen som Feriegodtgørelse har vi i Princippet intet at indvende imod, men jeg gør opmærksom paa, at det i de særlige Arbejdsgræne, som jeg har omfaldt, kan være et Spørgsmaal, hvor langt man skal gaa med at indrømme Retten. Men hele Spørgsmaalet om Feriemærkesystemet ligger helt i det dunkle, om jeg saa maa sige. Jeg